

Jegyzőkönyv és levélváltás.

JEGYZŐKÖNYV

a Csehszlovákiában élő magyar lakosság és a Magyarországon élő szlovák és cseh lakosság kérdésének szabályozására vonatkozó értekezlet első szakaszáról.

(1) A magyar és csehszlovák kormányok abból a célból, hogy országaik között tartós jószomszédi kapcsolatok megvalósításáról gondoskodjanak és egyetértően elismerve azt, hogy ennek a célnak elérése végett mindenekelőtt a csehszlovákiai magyar lakosság és a magyarországi szlovák és cseh lakosság kérdésének rendezésére van szükség, ebben a kérdésben tárgyalások felvételét határozták el.

(2) A Prágában 1945. december 2-án kezdődött és ugyanott 1946. február 6—10. között újra felvett ezen tárgyalások nem tették lehetővé, hogy a kérdés a maga egészében megoldást nyerjen; egyrészt a rendezés alapjául szolgáló általános elvekre vonatkozó egyetértés hiánya, másrészt a magyar küldöttség meghatalmazásának elégtelen volta következtében.

(3) A két kormány kiküldöttjei mindazonáltal egy jövőbeni végleges megoldás érdekében állónak találták, hogy legalább egy részleges megoldást létesítsenek, egyelőre a Magyarországon élő szlovák és cseh lakosságból a Csehszlovákiába való átköltözést óhajtó személyeknek a csehszlovákiai magyarok közül egyenlő számú személy ellenében való kicserélésre szorítkozván. Az erre irányuló közös törekvéseik a lakosságcsereére vonatkozó és az ahhoz tartozó okmányokkal együtt a mai napon aláírt Egyezmények megkötésére vezettek.

(4) A két kormány bár méltányolja a közös munkának ezen első eredményét, egyetértően megállapítja, hogy ennek az Egyezménynek az aláírása ellenére is a csehszlovákiai magyar lakosság kérdése továbbra is megoldásra vár. A két kormány tehát újból kinvitatkoztatja azt az elhatározását, hogy ezt a kérdést megegyezés útján a legrövidebb időn belül megoldja. A csehszlovák küldöttség vezetője ebből a célból levelet fog intézni a magyar küldöttség vezetőjéhez, amelyben meg fogja jelölni azt a módot, ahogyan kormánya a rendezést elgondolja.

(5) Arra az esetre, ha megegyezés nem volna elérhető, a Csehszlovák Köztársaság kormánya fenntartja magának a jogot arra, hogy ezt a kérdést a békeértekezleten felvesse, vagy más eszközökkel rendezze.

(6) Ugyanerre az esetre a Magyar Köztársaság kormánya ugyancsak fenntartja a jogot arra, hogy ezt a kérdést a békeértekezleten felvesse, valamint arra az esetre, ha Csehszlovákia részéről a kérdés más eszközökkel nyerne rendezést, állásfoglalásához való jogát fenntartja.

(7) A jelen Jegyzőkönyv 4-ik bekezdésében megjelölt megegyezés megkötéséig a Csehszlovák Köztársaság kormánya továbbra fenntartja a magyarok kiutasításának és áttelepítésének felfüggesztésére vonatkozó gyakorlatát, kivéve a munkaerő felhasználására vonatkozó törvényes rendelkezések által indokolt intézkedéseket. Ugyancsak függőben tartja a csehszlovák kormány az ezek vagyonának elkobzására vonatkozó intézkedések végrehajtását azzal, hogy ez a felfüggesztés csak azokra a személyekre vonatkozik, akik a Csehszlovák Köztársaság ellen büneselekményt nem követtek el.

(8) A csehszlovák kormány a közalkalmazottakat olyan szociális segélyben fogja részesíteni, amely számukra a létminimum biztosítására szükséges.

(9) Abban a szilárd meggyőződésben, hogy a megkötött megegyezést a Szerződő Felek gondosan megtartják, a csehszlovák kormány kötelezi magát arra, hogy egyidejűleg gondoskodni fog arról, hogy az 1945. évi október hó 25.-i határozat pontosan végrehajtsék.

(10) A két kormány megegyezett abban, hogy a sajtóban és a rádióban a kölcsönös lakosságcsere kérdésével kapcsolatban kedvező értelemben fog állást foglalni, hogy baráti és a tárgyalások folytatása, valamint a kérdés egészének teljes megoldása szempontjából kívánatos légkört teremtsen.

(11) Ennek hitelül mind a két kormány meghatalmazottja ezt a Jegyzőkönyvet aláírta.

(12) Kelt Budapesten két eredeti példányban, magyar és szlovák nyelven, 1946. évi február 27. napján.